Funkční styly

Prostě sdělovací

o Každodenní komunikace, hovorová čeština

Publicistický

- o Zapůsobení na co nejvíce příjemců, informování o aktuálním dění, média
- Připravené předem

• Administrativní

- Oblast úřední komunikace
- Spisovná čeština, termíny
- o Často jednáno jménem úřadu, firmy
- o Zaměřeno na sdělení faktů nařízení, zákony, úřední dopisy

Odborný

- Odborné časopisy a učebnice, příručky
- o Podání přesných informací z různých oborů
- Od autora vyžadujeme odborné znalosti
- o Terminologie

Umělecký

- o Umělecká literatura
- Styl spisovatelů
- o Snaha zapůsobit na city

Řečnický

- Veřejné projevy při společenských událostech
- o Snaha ovlivnit posluchače, předat jim myšlenku
- Většinou předem připravený
- Spisovná čeština, hovorové výrazy

Slohové postupy

Informační

- Podává fakta (co se kdy a kde stalo), ale nevysvětluje
- o Třeba i forma výčtu

Vyprávěcí

- o Průběh jedinečného děje
- o Zápletka, vyvrcholení, rozuzlení děje
- Usiluje o zajímavost, napětí

Úvahový

- Vyjadřuje názory autora
- o Zamyšlení, hodnocení, srovnávání

Charakterizační

- Charakteristika vystihuje vnitřní znaky osoby
- Charakteristika přímá povahové rysy uvádíme přímo
- Charakteristika nepřímá závěry o člověku podle jeho jednání v daných situacích

Popisný

Zachycuje znaky a rysy skutečnosti (věci, osoby, zvířete, jiného jevu)

Výkladový

Vysvětluje podstatu jevu (nejen vnější znaky, ale i vnitřní vztahy, souvislosti, příčinné jevy)

Literární epochy, směry, proudy, hnutí a skupiny

- Antika = období starověku na území Řecka a Říma (8. století př. n. l. 5. století n. l.) 476 n. l. byl zánik
 Západořímské říše
- Středověk = období mezi koncem antiky a začátkem novověku
 - o Raný středověk (5. století 11. století)
 - Vrcholný středověk (11. století 14. století)
 - Pozdní středověk (14. století 15. století)
- Renesance = 14. století, znovuzrození, nezávislost a optimismus
- Humanismus = 14. století, směr a myšlenkový proud, poznání člověka, nové pojetí lidskosti
- Baroko = 17. 18. století, pocity bolesti a utrpení, nedůvěra v rozum
- Klasicismus = 17. 18. století, rozumová kázeň (cit podřízen rozumu), 3 jednoty dramatu: místo, čas, děj
- Osvícenství = 17. 18. století, důvěra v osvícený rozum, svoboda myšlení
- Preromantismus = 18. století, přechod mezi klasicismem a romantismem, důraz na cit, návrat k přírodě
- Romantismus = 19. století, důraz na cit, nešťastná láska, hrdina je osamělý, výjimečný a je proti společnosti
- Realismus = 19. století, pravdivý obraz skutečnosti, kritika nedostatků společnosti
- Naturalismus = 19. století, zachycuje nezkreslenou realitu, detailní popis prostředí a situací
- Literární moderna = fkonec 19. století
 - Symbolismus = popisování skutečnosti pomocí symbolů a znaků
 - o **Impresionismus** = hlavním námětem je krajina s jejími proměnami
 - o **Dekadence** = úpadek, zalíbení ve smutku, nudě, pocity rozkladu a smrti
- Modernismus = konec 19. století, rozbití klasické formy realistického vyprávění, izolace hranice reality a snu
- Avantgarda = 1. pol. 20. století, shrnutí pro literární směry
 - Expresionismus = zprostředkování skutečnosti pomocí dojmů, deformace reality
 - o **Dadaismus** = důraz na nesmysl a nelogičnost, vystřihání slov z novin a náhodné skládání vět
 - o Futurismus = odpoutání od minulosti, úcta moderní civilizace a techniky
 - o Poetismus = odvedení od těžké reality do světa fantazie a zábavy, pocity radosti a klidu
 - o Surrealismus = osvobození mysli, sny, dojmy a představy, dílo Persistence paměti od Salvadora Dalí
 - o **Kubismus** = obraz zaznamenáván z více úhlů, obrazy rozkládány na krychle
 - Civilismus = zobrazení technických vymožeností a moderního života
- Existencialismus = filozofický směr po první světové válce (1914 1918), zabývá se existencí člověka
- Socialistický realismus = směr schválen od roku 1932 jako oficiální směr pro literaturu a umění
- Magický realismus = směr ve kterém se prolíná reálná skutečnost s iluzí (sny, halucinace, mýty)
- Absurdní drama = vznik po druhé světové válce, zobrazuje skutečnost jako nesmyslnou, pocity osamoceného člověka
- Postmodernismus = 20. 21. století, otevřenost jazykového i vypravěčského experimentu
- Májovci = 2. pol. 19. století, 1858 Almanach MÁJ, navazovali na K. H. Máchu a bojovali proti sociálnímu útlaku, členové: Jan Neruda, Vítězslav Hálek, Josef Barák
- Ruchovci = 19. století, téma: sociální tématika, česká literatura, členové: Svatopluk Čech
- Lumírovci = 19. století, snaha povznést českou literaturu na evropskou úroveň, členové: Jaroslav Vrchlický,
 Julius Zeyer
- **Česká moderna** = generace básníků 19. 20. století, osobité pojetí tvorby, svobody tvorby, členové: Otokar Březina, Antonín Sova, Karel Hlaváček, František Xaver Šalda
- **Generace buřičů** = 19. století, bohémský způsob života, směrování k lidové tvorbě, členové: Viktor Dyk, Fráňa Šrámek, Stanislav Kostka Neumann, Karel Toman, František Gellner, Petr Bezruč
- **Devětsil** = český umělecký svaz v letech 1920 1930, členové: Jaroslav Seifert, Voskovec a Werich
- Skupina 42 = 1942 1948, téma: město, člověk, členové: Jiří Kolář, Josef Kainar, Ivan Blatný
- **Prokletí básníci** = 19. století, psali o věcech, o kterých se nemluvilo, hledali krásu v ošklivosti, členové: Jean Arthur Rimbaud, Charles Baudelaire, Otokar Březina
- **Ztracená generace** = kolem roku 1900, zažili válku a tak jí zobrazovali v dílech, členové: Ernest Hemingway (Stařec a moře), Erich Marie Remarque (Na západní frontě klid)
- Beatnici = 1950, hnutí v USA, bohémský způsob života, ovlivnění náboženskými a filozofickými představami

Literární žánry

- **Anekdota** = humorné vyprávění
- Bajka = zvířata jednají a mluví jako lidé, na konci je ponaučení
- Balada = má pochmurný děj, většinou má tragický konec
- **Cestopis** = soubor autorových zážitků o cestě
- **Elegie** = žalozpěv, projev smutku
- Epigram = krátká satirická báseň (kritizuje)
- **Epos** = dlouhá báseň o hrdinských činech
- Fantasy = výskyt magie, nadpřirozených prvků, bohové, bájné bytosti
- Kaligram = báseň ve které jsou písmena uspořádána do obrazce
- Komedie = dramatický žánr, humorný pohled, má šťastný konec
- Tragédie = dramatický žánr, člověk prohraje boj s vlastním osudem a je dohnán k záhubě
- **Kronika** = popisuje průběh historické události
- **Legenda** = život světce
- **Mýtus** = výklad událostí založen částečně na historických událostech a částečně na fantastických motivech
- **Povídka** = jednoduchý krátký příběh, charakter hlavní postavy se nemění
- Novela = jednoduchý a poutavý příběh středního rozsahu
- **Óda** = oslavná báseň
- Pásmo = rozsáhlá báseň, jedna představa se váže k druhé
- Píseň = báseň určená ke zpěvu
- Poema = veršovaná skladba skládající se z několika zpěvů
- Pohádka = příběh s fantastickými motivy, hrdina musí splnit nějaký úkol
- Pověst = příběh vázaný konkrétní historickou událostí, osobou, lokalitou
- Román = může mít jakékoliv téma, bývá velmi dlouhý, komplikovanější děj
- Sci-fi = neznámé technologie, neznámé formy života, (vesmír, budoucnost)
- Sonet = báseň, která má přesně daný počet veršů (14 veršů dvě čtyřverší, dvě trojverší)
- Romance = báseň, která má optimistické téma (většinou láska)

Literární druhy

- Lyrika, Epika, Drama x Poezie, Próza, Drama
- Lyrika / Poezie nedějovost, pocity, úvahy, nálady, většinou forma básniček
- Epika / Próza dějovost
- **Drama** příběh je hraný, dialogy a monology

Světová literatura do konce 18. století

- **Epos o Gilgamešovi** = rozsáhlá epická veršovaná skladba od neznámého autora, nejstarší epické dílo literatury, je o životě a osudech Gilgameše (ze dvou třetin bůh a z jedné třetiny člověk)
- **Bible (Starý a Nový zákon)** = soubor starověkých posvátných textů, **Starý zákon** je psán hebrejsky a je tvořen posvátnými texty judaismu (židé) a **Nový zákon** je psán řecky a je o životě Ježíše Krista
- HOMÉR = nejstarší řecký básník, autor básní Ilias & Odysseia
- **EZOP** = zakladatel řecké bajky 6. st. př. n. l., dílo Ezopovy bajky
- SOFOKLES = starořecký dramatik 5 st. př. n. l., zavedl 3. herce, tragédie Antigoné, Élektrá
- OVIDIUS = římská literatura 1. st. př. n. l., milostná lyrika, dílo Umění milovat a Proměny
- Píseň o Rolandovi = oslava činů rytíře Rolanda, 11. století
- DANTE ALIGHIERI = italská renesance 13. století, dílo Božská komedie
- FRANCESCO PETRARCA = italská renesance 13. století, dílo Sonety Lauře
- GIOVANNI BOCCACCIO = italská renesance 13. století, dílo Dekameron
- FRANCOIS VILLON = francouzská renesance 15. století, dílo Velký testament, Malý testament
- MIGUEL DE CERVANTES = španělská renesance 16. století, dílo Důmyslný rytíř don Quiote de la Mancha
- WILLIAM SHAKESPEARE = anglická renesance 16. století, dílo Romeo a Julie, Hamlet
- MOLIÉRE = francouzský spisovatel 17. století, dílo Lakomec
- DANIEL DEFOE = anglický spisovatel 17. století, dílo Robinson Crusoe
- JONATHAN SWIFT = irský spisovatel 17. století, dílo Gulliverovy cesty
- VOLTAIRE = francouzské osvícenství 18. století, dílo Filozofické listy, Filozofický slovník
- JOHANN WOLFGANG GOETHE = německý básník 18. století, dílo Faust

Česká literatura do konce 18. století

- **KONSTANTIN a METODĚJ** = 863 n. l. příchod do Velkomoravské říše, řeč staroslověnština a 1. písmo hlaholice, dílo Proglas, Kyjevské listy
- Kristiánova legenda = latinský spis o křesťanství a prvních světcích sv. Václav a sv. Ludmila
- Hospodine, pomiluj ny = 1. česká duchovní píseň, 10. 11. století
- KOSMAS = autor latinsky psané Kroniky České, která končí 1125 (úmrtí Kosma)
- Alexandreida = oslava Alexandra Velikého od neznámého autora, 14. století
- Kronika tak řečeného Dalimila = nejstarší česky psaná veršovaná kronika od neznámého autora, 14. století
- Mastičkář = české drama z literatury doby Karlovy, 14. století
- Podkoní a žák = česká báseň z literatury doby Karlovy, 14. století
- JAN HUS = kněz, rektor na UK, kritizoval společnost, byl pozván na koncil do Kostnice -> neodvolal -> 6. 7.
 1415 upálen, dílo O církvi, O pravopise českém, Postila, Výklad Viery, Desatera a Páteře
- VÁCLAV HÁJEK Z LIBOČAN = český humanismus a renesance 16. století, dílo Kronika česká
- JAN AMOS KOMENSKÝ = české baroko 16. 17. století, "Učitel národů", dílo Labyrint světa a ráj srdce
- BEDŘICH BRIDEL = české baroko 17. století, dílo Co Bůh? Člověk?, Jesličky

Světová literatura 19. století

- WALTER SCOTT = anglický romantismus, dílo Ivanhoe
- JANE AUSTENOVÁ = anglický romantismus, dílo Pýcha a předsudek
- GEORGE GORDON BYRON = anglický romantismus, dílo Džaur, Korzár, Lara
- ALEXANDR SERGEJEVIČ PUŠKIN = ruský romantismus, dílo Evžen Oněgin
- HONORÉ DE BALZAC = francouzský romantismus, dílo Lidská komedie
- VICTOR HUGO = francouzský romantismus, dílo Bídníci, Chrám Matky Boží v Paříži
- ALEXANDRE DUMAS STARŠÍ = francouzský romantismus, dílo Tři mušketýři
- ALEXANDRE DUMAS MLADŠÍ = francouzský romantismus, dílo Dáma s kaméliemi
- EDGAR ALLAN POE = americký romantismus, dílo Jáma a kyvadlo
- NIKOLAJ VASILJEVIČ GOGOL = ruský kritický realismus, dílo Revizor

- FJODOR MICHALJOVIČ DOSTOJEVSKIJ = ruský realismus, dílo Zločin a trest
- LEV NIKOLAJEVIČ TOLSTOJ = ruský realismus, dílo Vojna a mír
- ANTON PAVLOVIČ ČECHOV = ruský dramatik, dílo Višňový sad
- CHARLES DICKENS = anglický kritický realismus, dílo Oliver Twist
- OSCAR WILDE = anglický dramatik, dílo Obraz Doriana Graye
- WALT WHITMAN = americký spisovatel, dílo Stébla trávy
- GUSTAVE FLAUBERT = francouzský realismus, dílo Paní Bovaryová
- CHARLES BAUDELAIRE = francouzský básník, hnutí prokletí básníci, dílo Květy zla
- JEAN ARTHUR RIMBAUD = francouzský básník, hnutí prokletí básníci, dílo Opilý koráb
- JULES VERNE = francouzský spisovatel, dílo Dvacet tisíc mil pod mořem
- ÉMILE ZOLA = francouzský naturalismus, dílo Zabiják
- HENRIK IBSEN = norský dramatik, dílo Peer Gynt

Česká literatura 19. století (národní obrození – obnova českého jazyka a uvědomění národu)

- JOSEF DOBROVSKÝ = 1. fáze národního obrození, dílo Slovník německo-český
- JOSEF JUNGMANN = 2. fáze národního obrození, dílo Slovník česko-německý, Slovesnost
- FRANTIŠEK LADISLAV ČELAKOVSKÝ = 2. fáze národního obrození, dílo Ohlas písní ruských
- JOSEF KAJETÁN TYL = 3. fáze národního obrození, dílo Fidlovačka, Strakonický dudák
- KAREL JAROMÍR ERBEN = 3. fáze národního obrození, dílo Kytice
- KAREL HAVLÍČEK BOROVSKÝ = 3. fáze národního obrození, dílo Král Lávra, Tyrolské elegie
- **BOŽENA NĚMCOVÁ** = 3. fáze národního obrození, dílo Babička
- KAREL HYNEK MÁCHA = 3. fáze národního obrození, dílo Máj
- Rukopis královédvorský = rukopis obsahující básně, byl označen jako padělek
- Rukopis zelenohorský = rukopis obsahující básně, byl označen jako padělek
- JAN NERUDA = generace Májovců, dílo Povídky malostranské
- JOSEF VÁCLAV SLÁDEK = Ruchovci, dílo Slezské písně a České znělky
- **SVATOPLUK ČECH** = Ruchovci, dílo Husita na Baltu
- JAROSLAV VRCHLICKÝ = Lumírovci, dílo Noc na Karlštejně
- ALOIS JIRÁSEK = historická próza, dílo Staré pověsti české
- VILÉM MRŠTÍK = venkovská próza, dílo Pohádka máje, s bratrem dílo Maryša

Světová literatura 20. století

- THOMAS MANN = německý spisovatel, dílo Smrt v Benátkách
- ERICH MARIA REMARQUE = německý spisovatel, dílo Na západní frontě klid
- GUILLAUME APOLLINAIRE = francouzský spisovatel, dílo Kaligramy
- **ALBERT CAMUS** = francouzský spisovatel, dílo Cizinec
- JAMES JOYCE = irský spisovatel, dílo Dubliňané
- **SAMUEL BECKETT** = irský dramatik, dílo Čekání na Godota
- FRANZ KAFKA = pražský německy píšící spisovatel, dílo Proměna
- BORIS PASTERNAK = ruský spisovatel, dílo Doktor Živago
- MICHAIL BULGAKOV = ruský spisovatel, dílo Mistr a Markétka
- ALEXANDR SOLŽENICYN = ruský spisovatel, dílo Souostroví Gulag
- ERNEST HEMINGWAY = americký spisovatel, dílo Stařec a moře
- JOHN STEINBECK = americký spisovatel, dílo Hrozny hněvu
- JACK KEROUAC = americký spisovatel, dílo Na cestě
- WILLIAM STYRON = americký spisovatel, dílo Sophiina volba
- TENNESSEE WILLIAMS = americký dramatik, dílo Kočka na rozpálené plechové střeše
- GEORGE ORWELL = anglický spisovatel, dílo 1984, Farma zvířat

- FRIEDRICH DÜRRENMATT = švýcarský dramatik, dílo Fyzikové
- GABRIEL GARCÍA MÁRQUEZ = kolumbijský spisovatel, dílo Sto roků samoty
- UMBERTO ECO = italský spisovatel, dílo Jméno růže

Česká literatura 20. století

- ANTONÍN SOVA = dílo Z mého kraje
- **PETR BEZRUČ** = dílo Slezské písně (Maryčka Magdonova)
- OTOKAR BŘEZINA = představitel symbolismu, dílo Tajemné dálky (báseň Moje matka)
- STANISLAV KOSTKA NEUMANN = dílo Nové zpěvy, Rudé zpěvy, Kniha lesů, vod a strání
- VIKTOR DYK = ironik a satirik, dílo Krysař
- FRÁŇA ŠRÁMEK = studoval v Písku, dílo Stříbrný vítr, Měsíc nad řekou
- IVAN OLBRACHT = dílo Nikola Šuhaj loupežník
- JAROSLAV HAŠEK = dílo Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války
- JAROSLAV DURYCH = dílo Bloudění
- KAREL ČAPEK = dílo Válka s mloky, drama Bílá nemoc, R.U.R
- VLADISLAV VANČURA = dílo Dlouhý, Široký a Bystrozraký
- JAROSLAV HAVLÍČEK = psychologická próza, dílo Neviditelný
- JIŘÍ WOLKER = proletářská poezie revoluční přeměna světa, dílo Těžká hodina, Host do domu
- VÍTĚZSLAV NEZVAL = dílo Edison, Básně noci
- JAROSLAV SEIFERT = básník, dílo Maminka
- **FRANTIŠEK HALAS** = dílo Torzo naděje
- VLADIMÍR HOLAN = dílo Vanutí, Oblouk
- JAN WERICH, JIŘÍ VOSKOVEC = společně s Jaroslavem Ježkem se proslavili v Osvobozeném divadle
- FRANTIŠEK HRUBÍN = dílo Romance pro křídlovku
- **JIŘÍ KOLÁŘ** = dílo Prométheova játra
- **BOHUMIL HRABAL** = dílo Ostře sledované vlaky, Postřižiny
- **JIŘÍ ORTEN** = dílo Čítanka jaro
- JAN SKÁCEL = dílo Kolik příležitostí má růže
- LADISLAV FUKS = dílo Spalovač mrtvol
- **JOSEF ŠKVORECKÝ** = dílo Zbabělci
- ARNOŠT LUSTIG = dílo Modlitba pro Kateřinu Horovitzovou
- LUDVÍK VACULÍK = dílo Dva tisíce slov
- PAVEL KOHOUT = dílo Čas lásky a boje
- MILAN KUNDERA = dílo Žert
- OTA PAVEL = dílo Smrt krásných srnců
- ZDENĚK SVĚRÁK, LADISLAV SMOLJAK = Divadlo Járy Cimrmana, hra Dobytí severního pólu
- VLADIMÍR PÁRAL = dílo Šest pekelných nocí
- **JOSEF TOPOL** = dramatik, hra Konec masopustu
- VÁCLAV HAVEL = dramatik, 1. prezident České republiky, dílo Audience

1. Etapa 1945-1948

- Jan Drda Hrátky s čertem (jinotajné hry)
- Konec osvobozeného divadla

2. etapa 1948-1956

- politicky motivované hry
- budovatelská dramata

3. etapa 1956-1968

- Josef Topol niterná problematika mladého člověka a jeho vnitřní krize
- Uvolnění režimu -> absurdní drama (Václav Havel, Ladislav Smoček)
- Proud ovlivněný existencionalismem (Milan Kundera)
- Proud vyjadřující etické problémy (Milan Uhde)
- Divadla malých forem

4. Etapa 1968-1989

• Normalizace -> uzavírání divadel, zákaz některých autorů

5. Etapa 1989-současnost

- Kamenná divadla = velké scény
- Divadla malých forem = malé scény

Kamenná divadla

- Divadlo na Vinohradech
- Národní divadlo v Praze, Brně
- Reduta
 - o Jiří Suchý, Jiří Šlitr, Ivan Vyskočil 1. divadlo založené po roce 1945

• Divadlo Na zábradlí

- o Jiří Suchý a Ivan Vyskočil
- o Dramata Milana Kundery

Semafor (SEdm MAlých FOrem)

- Jiří Suchý
- Hudebně zábavné pražské divadlo
- Šimek Grossmann

• Činoherní klub

- o Ladislav Smoček, Alena a Jaroslav Ostrých
- o Herci: Jiří Kodet, Pavel Landovský, Josef Abrhám
- Hry psány hercům na tělo
- o N. V. Gogol Revizor

Divadla malých forem

- Studio YPSILON
 - o Jan Schmid
 - o Kolektivní improvizace, naivní humor
- Divadlo na provázku
 - Divák vtažen do děje
 - o Hlavní protagonisté: Bolek Polívka, Miroslav Donutil, Jiří Pecha
 - o Milan Uhde Balada pro banditu
- Ha-Divadlo (hanácké)
 - Dramatik Arnošt Goldflam "ONDRÁŠ"
- Sklep
 - o Herci: Tomáš Hanák, Tomáš Vorel, Milan Šteindler, David Vávra
 - o Netradiční poetika, parodie, satira
- Divadlo Járy Cimrmana
 - o Založeno Svěrákem, Smoljakem
 - o Hra s nesmyslem

Milan Kundera

Majitelé klíčů

Josef Topol

- Konec masopustu
 - o Náročná hra, nemá skoro žádný děj
 - Postavy:
 - Gymnazista Rafael
 - Malorolník František Král
 - Sestry Věra a Marie
 - Holič Smrťák

Absurdní drama a Václav Havel

- Pocity bezmoci
- Nesmysly, fráze, prvky plané rétoriky
- Díla:
 - o Moc bezmocných (dílo publicistické)
 - O Dílo dramatické:
 - Zahradní slavnost
 - Vyrozumění
 - Žebrácká opera
 - Audience
 - Vernisáž
 - Protest
 - Largo desolato
 - asanace

Skladba vět

• Věta hlavní

- Není závislá na žádné jiné větě, takže může stát samostatně i mimo souvětí
- Každé souvětí musí mít alespoň jednu hlavní větu
- o Pomocí věty hlavní se můžeme zeptat na větu vedlejší

Věta vedlejší

- Je závislá na jiné větě vedlejší, nebo na větě hlavní
- Nemůže stát samostatně bez své řídící věty

Souvětí souřadné

- Obsahuje nejméně dvě věty hlavní a libovolný počet vět vedlejších
- Nemusí mít žádnou vedlejší větu
- Každá hlavní věta může stát sama o sobě

Souvětí podřadné

- Obsahuje pouze jednu větu hlavní a libovolný počet vět vedlejších
- Jedna věta závisí na druhé mluvnicky jako její větný člen
- Věta dvojčlenná má podmět a přísudek
- Věta jednočlenná má pouze přísudek
- Větný ekvivalent nemá podmět ani přísudek (Stát! Nefotit! Lenko! Pšt! Ano. Ne. Jasně. Rychle!)
- Synonymum = slovo stejného významu
- Antonymum = slovo opačného významu
- Homonymum = slovo stejné podoby, ale odlišného významu (los jako zvíře, los do tomboly)

Větné členy

- Holý pes, štěkal, otec, cesta, pilný
- Rozvitý starostlivý otec, dlouhá cesta
- Několikanásobný starostlivý a hodný otec, Adam a Marie šli ven

Podmět

- Podstatné jméno
- Říká Kdo, co dělá?
- Ptáme se na něj přísudkem
- Bývá v prvním pádě
 - o Maminka vařila oběd.
- **Vyjádřený podmět** je ve větě slovně vyjádřen
- Nevyjádřený podmět není ve větě slovně vyjádřen, ale známe ho
- Neurčitý podmět je neznámý, lze ho nahradit za ono

Přísudek

- Sloveso
- Vyjadřuje co dělá podmět
- Přísudek musí být v každé větě
- Shoduje se s podmětem v osobě a čísle
 - Maminka vařila/vaří/bude vařit oběd.

Předmět

- Rozvíjí přísudek
- Ptáme se na něj pádovými otázkami (kromě 1. a 5. pádu)
 - o Maminka se zlobila na Pepu.

Přívlastek

- Blíže určuje podstatné jméno
- Ptáme se Jaký? Který? Čí?
 - Přívlastek shodný
 - Shoduje se s podstatným jménem v rodě, čísle a pádě
 - Stojí před podstatným jménem
 - Vyjádřen přádavným jménem
 - Velký pes leze malým oknem.
 - Přívlastek neshodný
 - Neshoduje se s podstatným jménem v rodě, čísle a pádě
 - Stojí za podstatným jménem
 - Vyjádřen podstatným jménem, slovesem v infinitivu
 - Dostal jsem buchtu od babičky.

Příslovečné určení

- Vyjadřuje okolnosti děje nebo stavu
 - o PU místa
 - Kde? Odkud? Kudy? Kam?
 - Pes vlezl do boudy.
 - o PU času
 - Kdy? Odkdy? Dokdy? Jak často? Jak dlouho?
 - Včera jsem přišel pozdě.
 - o PU způsobu
 - Jak? Jakým způsobem?
 - Vypadalo to hezky.
 - PU míry
 - Do jaké míry? Jak moc? Nakolik?
 - Vypadalo to docela hezky.
 - PU účelu
 - Za jakým účelem?
 - Připili si na zdraví.
 - o PU podmínky
 - Za jakých podmínek?
 - Za deště nikam nepůjdu.
 - o PU přípustky
 - I přes co? Navzdory čemu?
 - Navzdory dešti šli ven.

Doplněk

- Závisí na slovesu (přísudku) a na podstatném jméně nebo zájmeně (podmět, předmět)
- Jaký? Jako Kdo? Jako co? Jak? Kým? Čím?
- Nechal limonádu nedopitou.

!!VŽDY DVĚMA, NIKDY DVĚMI!!

Určujeme u podstatných jmen

Rody podstatných jmen

- Rod mužský TEN
- Rod ženský TA
- Rod střední TO

Číslo

- Jednotné
- Množné
- Pomnožné tvar množného čísla i když označují jednu věc (dveře, záda, kalhoty...)

Pády

- 1. Kdo? Co?
- 2. Bez koho? Bez čeho?
- 3. Komu? Čemu?
- 4. Koho? co? (vidíme)
- 5. Oslovujeme, voláme
- 6. O kom? O čem?
- S kým? S čím?

Vzory podstatných jmen

- Ženské
 - o Žena, růže, píseň, kost
- Mužské
 - o Pán, hrad, muž, stroj, předseda, soudce
- Střední
 - o Město, moře, kuře, stavení

Určujeme u přídavných jmen

Vzory přídavných jmen

- Mladý
- Jarní
- Otcův
- Matčin

Určujeme u sloves

Osoba

- Já
- Ty
- On, ona, ono
- My
- Vy
- Oni, ony, ona

Číslo

- Jednotné
- Množné

Čas

- Minulý
- Přítomný
- Budoucí

Způsob

- Oznamovací (Jdu. Jdeš?)
- Rozkazovací (Jdi. Jděme!)
- Podmiňovací (Šel bys. Bývali bychom šli)

Rod

- Činný (Já čtu knihu.)
- Trpný (Kniha je čtena mnou.)

Vid

Dokonavý

- Vyjadřují děj, který se odehrál nebo odehraje
- Nemůžeme je vyjádřit v přítomném čase

Nedokonavý

- o Můžeme vyjádřit ve všech časech
- O Vyjadřují děj, který trvá a nic nám neříkají o jeho ukončení
- V budoucím čase slovo bude

Slovní druhy

1. Podstatná jména (určujeme u nich rod, číslo, pád, vzor)

a. Názvy osob, zvířat, věcí

2. Přídavná jména (určujeme vzor)

a. Vlastnosti a vztahy podstatných jmen

3. Zájmena

- a. Osobní já, ty, on, ona, ono, my, vy, oni, ony, ona, se, si
- b. **Přivlastňovací** můj, tvůj, jeho, její, náš, váš, jejich, svůj
- c. Ukazovací ten, tento, tenhle, onen, takový, týž, tentýž, sám, to, tom, ta
- d. Tázací kdo? Co? Jaký? Který? Čí?
- e. Vztažná kdo, co jaký, který, čí, jenž
- f. **Záporná** nikdo, nic, nijaký, ničí, žádný
- g. **Neurčitá** někdo, nějaký, některý, lecco, něco, něčí, kdosi, cokoli
- h. Vymezovací sám, týž, všechen, každý

4. Číslovky

- a. Základní tři, polovina, dvě stě, mnoho
- b. Řadové osmý, několikátý
- c. Souborové dvoje, patero
- d. **Druhové** dvojí, trojí
- e. Násobné trojnásobný, mnohokrát
- f. Podílné po dvou, po několika
- g. Určité přesný počet (dvakrát, dva, dvojnásobný)
- h. Neurčité počet jen obecně (několik, několikrát, několikanásobný, málo, moc)

- 5. **Slovesa** (určujeme osobu, čísla, čas, způsob, rod, vid)
 - a. Vyjadřují činnosti (co dělají) osoby, zvířata, věci

Modální slovesa – zda je děj možný, nutný – např. budeme muset, chce, být nucen, být povinen

6. Příslovce

- a. Času Kdy? Dokdy? Odkdy?
 - i. Ráno, večer, zítra, teď...
- b. Místa Kde? Kam? Odkud?
 - i. Nahoře, nahoru, tady
- c. **Způsobu** Jak? Jakým způsobem?
 - i. Špatně, dobře, pomalu

Příslovečná spřežka – např. navždycky, dohromady, dokonce, občas, vcelku – spojení předložky a podstatného jména

7. Předložky

- a. Stojí před podstatnými jmény, zájmeny a číslovkami
 - i. Na, v, do, z, k, u...

8. Spojky

- a. Spojují větné členy nebo věty
 - i. Slučovací a, i, ani, nebo
 - ii. Odporovací ale, avšak, však, leč, naopak
 - iii. Stupňovací i, ba, ba i, nadto, dokonce
 - iv. Vylučovací nebo, aneb, buď anebo
 - v. Vysvětlovací totiž, vždyť
 - vi. **Příčinné** neboť, vždyť, totiž
 - vii. **Důsledkové** proto, a proto, tak, a tak, tudíž, a tudíž

9. Částice

- a. Stojí na začátku věci a uvozují ji
- b. Ať, kéž, nechť

10. Citoslovce

a. Ach, au, br, grr, fuj, jé, bum, prásk, haf, kuku, tiktak...

Apostrofa

 Mluvčí se obrací jinam než přítomnému publiku – k nepřítomné či zemřelé osobě, oslovuje neživou věc

Figury

- Aliterace = opakování hlášek na začátcích slov
- Anafora = opakování slov na začátku veršů
- Epifora = opakování slov na konci veršů
- Epizeuxis = opakování slov v jednom verši
- Inverze = změněný slovosled
- Řečnická otázka = otázka na níž nečekáme odpoveď
- **Eufemismus** = přikrášlení
- **Dysfemismus** = zhrubění
- Elipsa = vypouštění slov, která si lze domyslet

Tropy

- Metafora = přenesení významu na základě vnější skutečnosti (táta je hlava rodiny, mám moře problémů)
- Metonymie = přenesení významu na základě vnitřní skutečnosti (Poslouchám Mozarta, čtu Seiferta)
- Personifikace = zosobnění (lidské vlastnosti pro věci)
- Přirovnání
- Epiteton = básnický přívlastek (krvavá růže, stříbrné ticho, zemřelý déšť)
- Oxymóron = nesmyslné spojení slov (mrtvé milenky cit hlavně Mácha)
- Ironie = opak toho co si myslíme
- **Hyperbola** = zveličení, nadsázka (umřít smíchy)
- **Dysfemismus** = slovo se silně negativním citovým zabarvením (chcípnout, huba)
- Alegorie = skrývá hlubší význam než se zdá
- Inverze = prohození slovosledu

Obraznost – obrazná pojmenování mají přenesený význam – označují něco jiného, než co lze odvodit z doslovného významu